

[Glensgård]

skal være socialdemokratisk, er der ingen tvivl om. Jeg forstod også på ordføreren for socialdemokratiet, at det var bedre at få de mennesker til at styre kapitalen i Danmark; jeg forstod, han havde en idé om, at der var en lille grå gruppe mennesker, som i øvrigt ellers styrede kapitalen. Så kan jeg gå rundt til alle de mennesker, som jeg ved er virksomhedsejere og aktieejere, og sige: I hører til en lille grå gruppe i befolkningen.

Men vi har jo under udvalgsarbejdet set noget, der er næsten komisk, for socialistisk folkeparti, som heller ikke kan lide en central fond – sådan har jeg i hvert tilfælde hidtil opfattet deres politiske program, men det ændres måske hurtigere, end jeg kan nå at læse det – har lavet det komiske nummer, at de siger: nu skal lønmodtagernes indefrosne dyrtidsportioner udbetales, og så kommer der den lille krølle på, at de skal indbetales én gang til af arbejdsgiveren.

De midler, der så kommer til at ligge i den nye fond, skal sandelig bruges. Der er ikke noget direkte forslag om, hvorledes de skal bruges, men under udvalgsarbejdet er vi blevet klar over, hvad de skal bruges til. De skal bruges til at hjælpe f. eks. 3F i Horsens, et kæmpestort økonomisk hul, pengene kan puttes ned i. Det vil sige, at alle de mennesker, der skulle have midler stående i dyrtidsfonden, nu må se, at fru Lilli Gyldenkilde og andre gerne vil have disse midler kanaliseret over i nogle virksomheder, som økonomisk ikke kan gå rundt.

Vi kan naturligvis ikke acceptere en sådan fremgangsmåde. Under udvalgsarbejdet havde vi en del diskussion om, hvad sådanne fondsmidler skulle bruges til. De skulle som sagt bruges til sådan noget som 3F, og de skulle også bruges til andre kooperative foretagender. Jeg kunne så nævne, at vi har en kooperativ virksomhed i Horsens, som en del socialdemokrater kender, nemlig Horsens Køkkenelementfabrik. Den har været lidt mere genial, for den har nemlig lavet to betalingsstandsninger, hvoraf den ene gik igennem med 25 pct., så vidt jeg husker, og den anden noget mindre. Det var altså kreditorerne, der betalte direkte ned i fagbevægelsens kasse, og det er det selvfølgelig op til kreditorerne at afgøre om de vil. Men nu skulle vi altså have en sikkerhed for, at den nye fond også skulle kunne pumpe penge ud

i en virksomhed som eksempelvis Horsens Køkkenelementfabrik.

Men der er jo nogle huller, der er endnu større: man kan tænke på sådan noget som dagbladet Aktuelt. Nu kan fagbevægelsen blive fri for at tage direkte af sine egne midler, den kan nøjes med at tage direkte fra dyrtidsfonden og pumpe ned i dagbladet Aktuelt. Jeg skal ikke specielt sige, at det ville være mere ulykkeligt, om man tog af dyrtidsfonden, end om man tog af fagbevægelsens penge, fordi det er jo under alle omstændigheder en tvangsstyring. Tog man af dyrtidsfondens penge, ville der også være nogle af mine midler. Det ville der ikke være, hvis man tog af fagbeværelsens, men så ville der være andre mennesker, der kom endnu mere i klemme, og derfor er det egentlig lige ulykkeligt, om man tager af fagbevægelsens penge eller man tager af dyrtidsfondens penge.

Men vi fik altså salamimetoden sat i gang, og selv om de radikale under udvalgsarbejdet gav udtryk for, at de måske ikke var så glade for forslaget, måtte vi alligevel se, at forslaget skal køres igennem bl. a. på de radikales stemmer.

Under førstebehandlingen var der jo en del debat foranlediget af hr. Ninn-Hansen, og hr. Ninn-Hansen har også taget det op her under andenbehandlingen. Hr. Ninn-Hansen sagde under førstebehandlingen – jeg har det ikke ordret, men jeg husker, det var noget i den retning – at han aldrig i de snart 30 år, han havde siddet i folketinget, havde følt sig snydt i forbindelse med et forlig. Vi har adskillige gange fortalt, hvorledes socialdemokraterne har brudt forlig, men hver gang vi taler om det, siger både de konservative, venstre og de øvrige firkløverpartier: ja men i den aktuelle situation må man respektere, at regeringen bryder et forlig. Der er et andet forlig, som agtes brudt af regeringen, og det er forsvarsordningen, som regeringen vil bryde med 100 mill. kr., men det accepterer man altså stille og roligt. Nu må vi så se i øjnene, at regeringen ganske givet bryder også dette forlig med firkløverpartierne, og så må hr. Ninn-Hansen, når han ser, at forslaget nu stemmes igennem – hvis regeringen da overlever de næste 24 timer – acceptere, at det nu vil stå på tryk, at det konservative folkeparti er blevet snydt i forbindelse med et brudt forlig.